

چیستی ناتوی فرهنگی و اهداف

ساره

«باند‌های بین‌المللی زر و زور که برای تسلط بر منافع ملت‌ها، سازمان نظامی ناتو را تشکیل داده بودند اکنون برای نابودی هویت ملی جوامع بشری و تحقق بیشتر اهدافشان در پی تشکیل ناتوی فرهنگی هستند تا با استفاده از امکانات زنجیره‌ای متنوع و بسیار گسترده رسانه‌ای سر رشته تحولات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشورها و ملت‌ها را به دست بگیرند که باید هوشیارانه، این مسأله را زیر نظر داشت.»

جملات فوق شاید مهم‌ترین بخش سخنان مقام معظم رهبری در جمع دانشجویان و دانشگاهیان سمنانی در سفر اخیرشان به این استان باشد.

یک سوال مهم

به‌راستی چرا مقام معظم رهبری در این برهه زمانی چنین مسأله‌ای را مطرح کردند؟ این بحث وقتی جالب‌تر می‌شود که بدانیم ایشان سال‌های سال پس از طرح مباحثی چون «تهاجم فرهنگی» و «شیخون فرهنگی» این بار با به کار بردن اصطلاح ناتوی فرهنگی در ادبیات سیاسی و فرهنگی کشور، اذهان را متوجه این مسأله کردند.

ناتو چه سازمانی است؟!

پیش از بحث درباره این موضوع، ضروری است درباره خود سازمان ناتو یا همان سازمان پیمان آتلانتیک شمالی توضیحات مختصری ارایه شود.

در سال ۱۹۴۹ میلادی یعنی دقیقاً چهار سال پس از پایان جنگ جهانی دوم، کشورهای پیروز جنگ یعنی ایالات متحده آمریکا و کشورهای اروپایی غربی هم‌چون انگلیس و فرانسه در پاسخ به سیاست‌های نظامی شوروی و با هدف مقابله با این قدرت نوظهور عرصه جهانی، طرح پیمان دفاعی دائم با نام «ناتو» را پی‌ریزی کردند که نام اختصاری سازمان پیمان آتلانتیک شمالی است.

روی کرد اصلی ناتو از آغاز فعالیتش، نظامی بوده و شاید به همین دلیل است که می‌بینیم این سازمان در سال ۱۹۵۰ میلادی یعنی یک‌سال پس از آغاز فعالیت خود با اشغال کره جنوبی، دامنه نفوذش را تا جنوب شرق آسیا گسترش داد. بعدها با عضویت دو کشور یونان و ترکیه، حوزه مهم دریای مدیترانه نیز به قلمرو جغرافیایی ناتو اضافه شد و عملاً بخش عظیمی از کره خاکی تحت سیطره و یا نفوذ این سازمان قرار گرفت.

تغییر تاکتیک غرب

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و به تبع آن اتمام جنگ سرد میان بلوک شرق و غرب، کشورهای غربی ضمن بهره‌مندی از شش دهه تجربه نظامی‌گری خود در سرتاسر جهان، تا حدود زیادی تاکتیک خود را برای رسیدن به اهداف استراتژیکشان تغییر دادند. آن‌ها به خوبی می‌دانستند که پس از نابودی

شوروی کمونیسم، این قدرت اسلام است که در برابر خواست آن‌ها می‌ایستد، به‌ویژه آن‌که با پیروزی انقلاب اسلامی ایران این قدرت ظهور بیش‌تری کرده بود. غربی‌ها ضمن باور این حقیقت به دنبال راه مقابله با موج اسلام‌گرایی در منطقه خاورمیانه و جهان اسلام بودند.

یک جنگ تمام عیار

کشورهای غربی به‌ویژه آمریکا که پس از فروپاشی شوروی، خود را ابرقدرت مطلق دنیا می‌دانستند، در برابر جهان اسلام و به‌خصوص انقلاب اسلامی ایران سیاست خود را نه صرفاً در محاصره نظامی و تسلیحاتی بلکه در طرح‌ریزی یک جنگ تمام عیار فرهنگی قرار دادند؛ مسأله‌ای که مقام معظم رهبری از آن به تهاجم فرهنگی تعبیر کردند. البته غربی‌ها در این جنگ نابرابر، امکانات بسیاری هم در اختیار داشته و دارند؛ چندین خبرگزاری بین‌المللی، شبکه‌های گسترده خبری هم‌چون بی‌بی‌سی، سی‌ان‌ان، تأسیسات ماهواره‌ای، شبکه‌های مختلف اینترنتی، روزنامه‌ها و بودجه‌های عظیم رسانه‌ای و تبلیغاتی تنها بخشی از این قدرت سخت‌افزاری محسوب می‌شود.

ناتوی فرهنگی

می‌توان گفت ناتوی فرهنگی، سلسله اقدامات نرم‌افزاری به کمک سخت‌افزارهایی چون رسانه‌هاست برای در دست گرفتن فرهنگ غالب جهانی و تلاش برای جلوگیری از ورود فرهنگ‌های اصیل و قدرتمندی چون فرهنگ ناب اسلامی به عرصه‌های بین‌المللی؛ یعنی جهان غرب کوشیده است با تکیه بر قدرت نظامی خود (سازمان پیمان آتلانتیک شمالی) به سلطه و سیطره فرهنگی نیز دست یابد تا اولاً جلوی فرهنگ‌های اصیل (و در زمانه ما فقط فرهنگ اسلامی) را بگیرد و ثانیاً فرهنگ غرب را به عنوان فرهنگ غالب جهانی مطرح کند.

بی‌شک، تاکتیک اولیه جهان غرب برای مقابله با جهان اسلام در ابعاد فرهنگی و فکری در ابتدا موقوف به تهاجم و به تعبیر مقام معظم رهبری طرح‌ریزی شیخون فرهنگی و استفاده از غفلت مسلمانان بود اما به تدریج و پس از آن که قدرت اسلام خود را بیش از پیش به رخ قدرت‌های غرب و شرق کشید، بحث ایجاد ناتوی فرهنگی مطرح شد. البته ناگفته نپیداست که ناتوی فرهنگی مثل ناتوی نظامی امری کاملاً ملموس و مشهود نیست بلکه به یک سری اقدامات و سیاست‌های غربی و به‌ویژه آمریکایی اطلاق می‌شود که هدف آن در یک کلام مقابله با موج بیداری اسلامی و در کانون آن جمهوری اسلامی ایران است.

محدوده ناتوی فرهنگی

در پیمان نظامی ناتو، بلوک غرب در برابر بلوک شرق صف‌آرایی کرده بود که البته با فروپاشی بلوک شرق عملاً مرزهای جغرافیایی این پیمان به هم ریخت و محدوده ناتو گسترش یافت اما به نظر می‌رسد ناتوی فرهنگی محدوده جغرافیایی خاصی ندارد هر چند باید گفت مهم‌ترین اهداف آن خاورمیانه و جهان اسلام است.

تسلیمات و ابزار ناتوی فرهنگی

در ناتوی نظامی ما با تسلیمات و ابزار نظامی هم‌چون هواپیما، تانک، بمب و موشک و گلوله سروکار داریم که از آن به «سخت‌افزار» تعبیر می‌شود حال آن‌که در بحث ناتوی فرهنگی که یک جنگ نرم است، دشمن از نرم‌افزارهایی چون صداها، رادیو، ده‌ها ماهواره و کانال تلویزیونی و هزاران نشریه و کتاب و فیلم و موسیقی و... استفاده می‌کند.

چندی پیش در مقاله‌ای آمده بود سالیانه بیش از دویست‌بازی رایانه‌ای برای کودکان و نوجوانان ساخته می‌شود که از طریق آن تعالیم اسلام و انقلاب اسلامی ایران به تمسخر گرفته می‌شود. جالب آن‌که گردش سالیانه مالی این نوع بازی‌های رایانه‌ای حدود چهارصد میلیارد دلار است که از این طریق غربی‌ها هم پول کلانی به جیب می‌زنند و هم به اهداف خود می‌رسند.

مهم‌ترین اهداف دشمن

به‌طور خلاصه می‌توان گفت: اهداف کشورهای غربی از طرح تشکیل ناتوی فرهنگی عبارتند از:

می‌توان گفت ناتوی فرهنگی، سلسله اقدامات نرم‌افزاری به کمک سخت افزارهایی چون رسانه‌هاست برای در دست گرفتن فرهنگ غالب جهانی و تلاش برای جلوگیری از ورود فرهنگ های اصیل و قدرتمندی چون فرهنگ ناب اسلامی به عرصه‌های بین‌المللی؛ یعنی جهان غرب کوشیده است با تکیه بر قدرت نظامی خود (سازمان پیمان آتلانتیک شمالی) به سلطه و سیطره فرهنگی نیز دست یابد

باید جبهه فرهنگی به وجود بیاید، سنگرهای فرهنگی باید به وجود بیاید. همه باید کار کنند و امروز روز کار است

